

sigt om at have en kapacitet for autonomous action – autonom aktion. Autonom betyder jo selvstændig, at det er en selvstændig EU-beslutning, hvor NATO ikke er involveret.

Jeg kan kun læse det sådan, at man dermed accepterer selvstændige EU-beslutninger om militære operationer, men hvis hr. Estrup ikke selv kan opklare oprindelsen til sin egen fortolkning, så må vi jo spørge ministeren.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvnald (SF):**

Hr. Jørgen Estrup understregede i sin tale behovet for et udelt europæisk kontinent på linje med slutkommunikatet i NATO-erklæringen. Den vision tror jeg vi er meget enige om. Det, jeg så synes er det afgørende spørgsmål, er: Var det sådan, at NATO-kommunikatet bidrog til at nærme sig den vision om det udelte europæiske kontinent, eller var det med til at skabe problemer i forhold til den?

Udgangspunktet er selvfølgelig det stigende modsætningsforhold mellem de europæiske lande og Rusland, ikke kun knyttet til de forskellige vurderinger i den konkrete konflikt i Kosovo, men der har været meget stærke russiske reaktioner lige præcis på NATO-kommunikatet på to punkter: Det ene er spørgsmålet om indsatsen i det, der hedder det euroatlantiske område, der tolkes som en alliance, der vil gå længere ud, end den ville før. Deler hr. Estrup ikke den opfattelse, at det opfattes som et foruroligende tegn i Rusland?

Om det andet er forholdet til FN, altså det, at man for første gang tilkendegiver, at det kan lade sig gøre uden FN-mandat. Det opfattes heller ikke som et tillidsskabende skridt i Rusland, men tværtimod som en skærpelse af modsætningsforholdet.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Estrup (RV):**

Det er klart, at jeg egentlig ikke vil påtage mig at forklare hr. Albrechtsens fortolkninger af, hvad jeg sagde. Jeg synes, hr. Albrechtsen skal holde sig til, hvad jeg sagde. Jeg brugte overhovedet ikke i min argumentation en vetoret. Jeg sagde, der ville være en vetoret, men at jeg ikke tror, Danmark kan tænkes at ville bruge den. Nej, det, der er det afgørende, er, som jeg citerede fra udenrigsministerens tale, at dette kun sker, hvis NATO ønsker og accepterer, at det skal ske. Det er en konsensusbeslutning, som er afhængig af NATO's holdninger, og derfor er

der ikke noget problem. Men jeg kan da selvfølgelig ikke udelukke, at de europæiske EU-lande vil vælge en selvstændig operation, og at man kunne finde på at gå den vej. Det ved vi udmærket godt. Det har jeg ikke på noget tidspunkt bestridt.

Dernæst til hr. Søvnald om visionen. Det er klart, at der jo er en diskussion, som efter min mening langtfra er afsluttet, om, hvad NATO's rolle er i forhold til det, man kunne kalde humanitær intervention. Jeg synes, det er meget glædeligt, at NATO i kommunikaten og i konceptet så klart understreger, at man også fortsat bygger på FN-grundlag og på accepten af FN's Sikkerhedsråds overordnede rolle. Det er sådan set det afgørende i relation til en del af vores diskussion om FN, men jeg er enig med hr. Søvnald i, at der er en lang diskussion foran, inden vi finder en passende afklaring af, både hvad NATO's rolle i humanitære interventioner bør være, og hvad Danmarks bidrag til det skal være.

Jeg ønsker ikke at drage præcedens af den konflikt, vi er inde i. Jeg mener derimod, vi har brug for eftertanke.

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Hr. Estrup fastholder nu, om end i en sådan lidt mere spagfærdig version, at hans synspunkt er, at Washingtonerklæringen betyder, at EU kun kan træffe beslutninger om EU-ledede aktioner, hvis NATO accepterer det. Jeg leder bare for-gæves i Washingtonerklæringen efter en formulering, der kan begrunde hr. Estrups fortolkning, for i Washingtonerklæringen står der jo bare, at man hilser det velkomment, at EU får sin egen militære kapacitet. Der står jo ikke noget om, at EU-ledede aktioner skal godkendes af NATO eller for den sags skyld iværksættes af NATO.

Men jeg håber, ministeren kan give et bidrag til den her fortolkningsstrid, for det er jo ret afgørende, om EU slippes løs som militær magt, uden at andre kan kontrollere det.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Estrup (RV):**

Jeg tror, hr. Albrechtsen skal læse lidt andet end Washingtonerklæringen, som ikke er noget særlig langt dokument. Hvis hr. Albrechtsen havde fulgt med i den tidligere diskussion om, hvad der står, såvel i kommunikaten som i NATO's strategiske koncept, så ville det også